

[Undervisningsministeren.]

give Besked derom, end mange af os københavnske Repræsentanter vilde være i Stand til, for vi har aldrig sat vore Fødder dør og ved knap, hvad Gader de ligger i. Saadan tror jeg Stillingen i al Almindelighed er, og dermed skal jeg forlade det Emne: hvor Moralen staaar højest, i København, i Aarhus, Viborg eller Fjerritslev.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro spurgte mig, om der har været Drøftelser angaaende en Ændring af Filosofikum, og om der er naaet et Resultat. Drøftelser har der været, noget Resultat er ikke naaet, men jeg synes ikke, at dette Spørgsmaals Afgørelse hænger vitalt sammen med Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Lovforslag skal fremmes eller ej.

Jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlem Hr. Pürschel, som mente, at vi ikke skulde behandle dette Lovforslag, men derimod tage det Spørgsmaal op til nøje Overvejelse, om vi skal have et nyt Universitet, og hvor det skal ligge. Men det er jo netop det, som dette Lovforslag indbyder til. Det har jeg udtrykkelig sagt i min Fremsettelsestale, og det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, af Kommissionsbetænkningen og det hele, det er netop det, der nu skal afgøres. Rigsdagen staaar indtil nu fuldkommen frit, det fremhævede min højtærede Forgænger Hr. Bysskov allerede ved sin kgl. Anordning. Det var ogsaa nødvendigt at gøre det, for den kgl. Anordning for 3 Aar lod selvfølgelig Rigsdagen staa frit. Det har jeg fremhævet ved Lovforslagets Fremsettelse, og netop ved Fremsettelsen af dette Lovforslag indbydes der til Forhandling her i Salen og i Udvalget om, hvorvidt vi nu skal skride til denne Afgørelse.

Derfor forstod jeg slet ikke det ærede Medlem Hr. Pürschels Udtalelser. Ja, det, der laa bagved, var vel det, at han mente, at Aarhus har saadanne Betingelser, at det vil blive meget vanskeligt for andre Byer at konkurrere. Ja, det var vel Baggrunden, men derfor staaar vi jo alligevel frit her, og i Udvalget kan man saa overveje, om vi nu skal træffe Afgørelsen eller ej.

Jeg maa imidlertid meget anbefale, at vi nu træffer Afgørelsen. Vi staaar fuldkommen frit, og som sagt, efter den sjældne, og sjældent varme Tilslutning, som Sagen har faaet fra saa mange Sider, mener jeg for Resten ikke, der er nogen Tvivl om dens Gennemførelse. Jeg vil slutte med at takke for denne fra saa mange, fra saa højt ansete Sider kommende varme Tilslutning,

og i denne se et Varsel om, at Sagen vil faa en forholdsvis let og hurtig Gang gennem den danske Rigsdag, hvad jeg tror i alle Henseender vil være til Gavn for vort Lands Videnskabelighed, for vore studerende og dermed for Danmark som Helhed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Den højtærede Undervisningsminister maa ikke misforstaa mig. Jeg har ikke villet være Moralprædikant, endsige Moraldommer mellem Aarhus, Viborg, Fjerritslev og København. Jeg kaster ikke med Sten, jeg kaster hverken den første eller den sidste Sten, men jeg har villet fremhæve — og det tror jeg vanskeligt, man vil kunne bestride —, at Fristelserne for unge Studenter til at gøre Dumheder — saadan kan jeg kort udtrykke det — er større i en Hovedstad, i en By som København, under de Forhold, hvorunder mange Studenter lever i København, end de vil være under de Livsforhold, de kommer til at leve under i en By som Aarhus, baade paa Grund af det nøje Samliv under Kollegiesystem, som vi vil faa det i Aarhus, mellem Lærere og Elever, og paa Grund af de langt, langt bedre fysiske og hygiejniske Forhold, som de kommer til at leve under dør i Sammenligning med her.

I det 18de Aarhundrede var der en fransk fornem Dame, som sendte sin Søn som Page til Ludvig XV's Hof. Hun vilde gerne give ham et godt Raad med paa Vejen og var klar over, at det ikke kunde nytte noget at prædike Moral for det unge Menneske, og sagde derfor blot til ham som erfaren Verdensdame: Min Søn, lov mig, at du aldrig tillader dig andre Daarskaber end saadanne, som du har stor Fornøjelse af. Jeg tror, at Faren for at begaa Dumheder, Letsindigheder, som man ingen Fornøjelse har af, men muligvis meget andet, uimodsigeligt er langt større i København end under de Forhold, der bydes Studenterne i Aarhus.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg vil gerne sætte en tyk Streg under det, som den højtærede Undervisningsminister har sagt: at Rigsdagen staaar i denne Sag ganske frit. Det var en af de væsentligste Betragtninger, jeg gjorde gældende, og den har Ministeren altsaa tiltraadt, og paa dette, et af Hoved-